

TALK OF THE CITY

Από τον ο Γιώργο Χατζηβασίλη



ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΓΚΟΣ

Σωστά ανησυχούν οι νοήμονες

Τα δεδομένα είναι γνωστά. Η Τουρκία του Ερντογάν επιδεικνύει επιθετικότητα προς διάφορες κατευθύνσεις, επιθυμεί να γίνει αποδεκτή ως περιφερειακή δύναμη στην περιοχή της Μέσης Ανατολής και της Νοτιοανατολικής Μεσογείου, ορθώνει προκλητικά το ανάστημά της απέναντι σε μεγάλες δυνάμεις (ΗΠΑ), απομακρύνεται από τη Δύση και συγκλίνει με τη Ρωσία, θεωρεί ότι η Ευρώπη εξαρτάται από τις διαθέσεις της στο προσφυγικό και συμπεριφέρεται ανάλογα, διεκδικεί ηγετικό ρόλο μεταξύ των ισλαμικών χωρών, ιδιαίτερα των σουνιτικών, είναι αποφασισμένη να ακυρώσει τη Συνθήκη της Λωζάννης, καταφεύγει ακόμη και σε τυχοδιωκτικές ενέρ-

γειες για να δείξει ότι έχει «μακρύ χέρι» και να εκφοβίσει (Κόσοβο, Ελλάδα).

Η Ελλάδα, όπως και η Κύπρος, έχει τη γεωγραφική ατυχία να είναι όμορη χώρα της Τουρκίας και πολύ μεγάλο μέρος της νεότερης –αλλά και της μεταβυζαντινής– ιστορίας της απορρέει από τις διμερείς σχέσεις τους. Η ατυχία αυτή παίρνει διαστάσεις στη σημερινή συγκυρία, καθώς αλλάζουν οι ισορροπίες και κυριαρχεί η ρευστότητα στην περιοχή μας, ενώ ταυτόχρονα εκλείπει η προθυμία παρέμβασης για την αποκατάσταση της διεθνούς τάξης από τους ισχυρούς του πλανήτη. Αυτό εκμεταλλεύεται το καθεστώς Ερντογάν, και μαζί του όλη σχεδόν η πολιτική

τάξη της Τουρκίας, επιχειρώντας να ανατρέψει διεθνείς συνθήκες, αδιαφορώντας για το διεθνές δίκαιο και διαλαλώντας την αποφασιστικότητά του να πάρει και να χάσει ζωές. Πιστεύει, άλλωστε, ότι οι δυτικές χώρες δεν έχουν πια «στομάχι» που να αντέχει απώλειες, για λόγους αρχών. Αν όμως αυτά ισχύουν, ο Ερντογάν παύει, πλέον, να είναι απρόβλεπτος και καθίσταται ένας εξαιρετικά επικίνδυνος προβλέψιμος...

Η ατυχία της δικής μας χώρας γίνεται ακόμη μεγαλύτερη από το γεγονός ότι έχει μια κυβέρνηση που δεν ξέρει τι της γίνεται στα εξωτερικά θέματα και το μόνο που την ενδιαφέρει είναι η δική της τύχη.

Ερμνεύει τις δηλώσεις και κινήσεις του Ερντογάν ότι απευθύνονται αποκλειστικά στο δικό του εσωτερικό μέτωπο, ενόψει εκλογών, δηλαδή με τα δικά της μέτρα. Ετσι, βλέπουμε τον μεν Καμμένο να ρίχνει συνεχώς λάδι στη φωτιά με ακατανόητες δηλώσεις, το δε Μαξίμου (Τσίπρας) να τον ακολουθεί τελευταία. Είτε γιατί φοβάται μήπως θεωρηθεί ενδοτικό σε σύγκριση με τον κραυγαλέο υπουργό Αμυνας είτε γιατί νομίζει ότι με την ένταση και, ακόμη περισσότερο, με την κρίση μπορεί να συσπειρώσει δυνάμεις και ψηφοφόρους γύρω του. Σωστά, λοιπόν, ανησυχούν οι νοήμονες πολίτες...

Η ΑΥΓΗ Της ΤΖΙΝΑΣ ΠΟΛΙΤΗ

Πες πες, κάτι μένει

Δεν γνωρίζω ποια επικοινωνιακή δεξαμενή σκέψης συμβούλεψε τα δύο πρώην μεγάλα κόμματα της αντιπολίτευσης, Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ, να αποκαλούν την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ «χούντα», χωρίς να συνειδητοποιούν την αντίφαση στην οποία περιπίπτουν: διότι, το πρώτο πράγμα που θα έκανε μια χούντα θα ήταν να βάλει λουκέτο στη Βουλή. Το δεύτερο, να καταργήσει την ελευθερία του λόγου και να φιμώσει τα τηλεοπτικά κανάλια και τον ημερήσιο Τύπο, το τρίτο, να απαγορεύσει κάθε μορφή ατομικής ή συλλογικής διαμαρτυρίας. Στην αντίθετη περίπτωση, οι αντιστασιακοί, όπως ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης, ο Άδωνις Γεωργιάδης, η Φώφη Γεννηματά, και άλλοι, θα οδηγούνταν πάραυτα στα κρατητήρια του ΕΑΤ-ΕΣΑ!

Έλα όμως που εδώ συμβαίνει το αντίθετο! Το κοινοβούλιο παραμένει ανοικτό και νυχθημερόν οι αντιστασιακοί ήρωες καθυβρίζουν τη νόμιμη εκλεγμένη από τον λαό κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ως «χούντα». Τα ΜΜΕ ανερευθρίαστα κατασκευάζουν «αφηγήματα» της αρεσκείας τους για την ανυπόφορη «χούντα» που έχει καταλάβει το

Μαξίμου, ενώ, πέραν όλων των άλλων συνδικαλισμένων ελίτ, το ΠΑΜΕ καθημερινά εξασκεύεται κόβοντας βόλτες Ομόνοια - Σύνταγμα - Σύνταγμα - Ομόνοια. Το χειρότερο όλων είναι βέβαια οι σκευωρίες που εξυφαίνονται προκειμένου να αποκαλυφθούν οι «σκευωρίες» τις οποίες εξυφαίνει η χούντα του ΣΥΡΙΖΑ, με στόχο να ξεκάνει μια για πάντα τους δημοκρατικούς αντιπάλους της!

Στα χέρια των δύο εισαγγελέων βρίσκονταν δεκάδες σοβαρές υποθέσεις, μεταξύ των οποίων: των μεγαλοοφειλετών του Δημοσίου, των υπόπτων δανειοδοτήσεων από τράπεζες των δύο μεγάλων κομμάτων εξουσίας, Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ, του σκανδάλου των υποβρυχίων, των καταγγελιών για καθυστερήσεις στην επιβολή προστίμων για λαθρεμπόριο καυσίμων, των καταγγελιών για λάδωμα εφοριακών. Μήπως, σε τελευταία ανάλυση, οι δύο αυτοί εισαγγελείς ήσαν «πράκτορες» του ΣΥΡΙΖΑ;

ΥΓ. Με όσα συνέβησαν την ημέρα ομιλίας του Ε. Τσακαλώτου, δεν άκουσα κανένα κόμμα να «καταδικάζει τη βία απ' όπου και αν προέρχεται, ακόμα και με 'αστερίσκους'!

ΤΟ ΒΗΜΑ

Οι νοθεσίες Τσίπρα και η πραγματικότητα

Μια και οι εξελίξεις και κυρίως οι κυβερνητικοί χειρισμοί στα εθνικά θέματα δεν προσφέρονται για πανηγυρισμούς ο πρωθυπουργός συγκάλεσε το υπουργικό του συμβούλιο για να δώσει ένα τηλεοπτικό μάθημα συνεργασίας και συνέπειας προς τα στελέχη του. Με επίκεντρο την οικονομία και τις διαπραγματεύσεις που εξελίσσονται για την έξοδο από τα μνημόνια προσπάθησε να πείσει ότι δεν θα δεχτεί καθυστερήσεις, κωλυσιεργίες και τεχνητά εμπόδια.

Κάπως αργά θυμήθηκε βέβαια ο πρωθυπουργός να απευθύνει δημοσίως νοθεσίες στους υπουργούς του. Οι καθυστερήσεις και οι κωλυσιεργίες είναι το αγαπημένο άθλημα πολλών κυβερνητικών στελεχών, που πριν και πάνω από τα συμφέροντα της χώρας, φροντίζουν αφενός να μη δυσχεραστούν την όποια κομματική πελατεία τους και αφετέρου να συντηρούν τις «αριστερές» ιδεοληψίες τους.

Το ίδιο κάνει άλλωστε και ο κ. Τσίπρας που από τη μια υποστηρίζει ότι η χώρα πρέπει να μπει σε ένα πλαίσιο κανονικότητας και από την άλλη κάνει ότι μπορεί για να το υπονομεύσει. Η σταθεροποίηση της οικονομίας και η ομαλή έξοδος χρειάζονται και ομαλό πολιτικό κλίμα και όχι συνεχείς διχαστικές και πολωτικές συγκρούσεις. Μόνο που ο πρωθυπουργός επιλέγει μονίμως να πατά σε δύο βάρκες...

Την ώρα που καλεί τους υπουργούς του να τρέχουν για να καλύψουν το χαμένο χρόνο και να κλείσουν τις εκκρεμότητες, σχεδιάζει ταυτόχρονα την εξουδετέρωση με οποιαδήποτε μέσα των πολιτικών του αντιπάλων. Αναμοχλεύει συνεχώς υπαρκτά και ανύπαρκτα σκάνδαλα, τροφοδοτεί διχαστικές διώξεις, με μοναδικό σκοπό να αιωρείται η ρετινιά της διαφθοράς σε στελέχη της αντιπολίτευσης, μήπως και καταφέρει να περιορίσει την διαρκή φθορά του εκλογικού του ακροατηρίου.

Δυστυχώς για τον πρωθυπουργό η αναποτελεσματικότητα της κυβέρνησης του έχει αποδειχθεί σε πολλαπλά επίπεδα. Και στο μέτωπο της οικονομίας όπου μονίμως τρέχουν για να προλάβουν να κλείσουν άρον-άρον τις εκκρεμότητες, συνήθως με βαρύτατο κόστος και στο μέτωπο των εθνικών θεμάτων. Όσο και να προσπαθούν να παραπλανήσουν την κοινωνία, οι πολίτες που αγωνιούν για την επιβίωση τους τους έχουν πλέον αντιληφθεί για τα καλά.

Οι υποσχέσεις δεν ξεγελούν πλέον παρά ελάχιστους και οι υποτιθέμενες μάχες κατά της διαφθοράς και του «παλιού» πολιτικού συστήματος, έχουν εξαντλήσει την όποια δυναμική τους. Τουλάχιστον ας φροντίσουν, αν το εννοούν, να κλείσουν αυτή την τελευταία αξιολόγηση, για να δούμε τι μας ζημερώνει από εδώ και πέρα...